

Гамаль Володимир Ілліч
Volodymyr Illich Gamal

Скульптор,
член Національної спілки
художників України

Sculptor,
Member of National Union
of Artists of Ukraine

60

ПРОФЕСІЙНА КЕРАМІКА

Буковина, маленька краплинка великого всесвіту, як код, як гніздо самотнього птаха, звідки художник час від часу вилітає і куди повертався знову. Народився 7 жовтня 1948 р. в передмісті Чернівців за Прутом. Рогізна — село з п'ятсотлітньою історією, тут народився його тато Ільо, тут народився він, його діти, і дай Боже, аби цей перебіг продовжувався.

Після закінчення школи поїхав вчитися на художника до Вишніці. Карпати, молодість, мистецтво — все було вперше.

Після закінчення художнього училища 1970 р. працював на заводі в Миколаївській області художником-конструктором. Звідси погодили в солдати, аж на Урал. Лишилась згадка від тої служби — і досі п'є чай без цукру.

І знову рідний край, робота художником-оформлювачем, а це далеко від мистецтва — хотілось більшого. За четвертим разом спроб по усіх світах вступив до Естонського державного художнього інституту.

Таллінн — то велика подяка Богу і любов на все життя. Гарний і сильний народ естонці: до ста тисяч люду збиралось на співочому полі біля моря кожні п'ять років, виконували тільки свої національні пісні.

Вчитись було важко і приємно. Шість років був першим, як олімпійський чемпіон, — підвищена, а потім іменна стипендія. Працював усі сім божих днів на тиждень, тільки в неділю до обіду подорож по музеях міста. Іноді недільного вечора заходив до майстерні професор Енн Роос — то була радість для обох. Наставник радів, що хтось працює на кафедрі, а Володимир був радий слухати його поради.

Ще за студентських років представляв свої роботи на художніх республіканських виставках. Відчував схвалення і підтримку естонських вчителів. І тепер, коли переживає радість від здійсненого, як і тоді, спливає у свідомості з «Теоретичних нотаток» О. Архипенка: «Хто зна, чи думав би я саме в такий спосіб, якби українське сонце не запалило в мені туги за невідомим, якого я навіть не усвідомлюю».

3

4

5

1

2

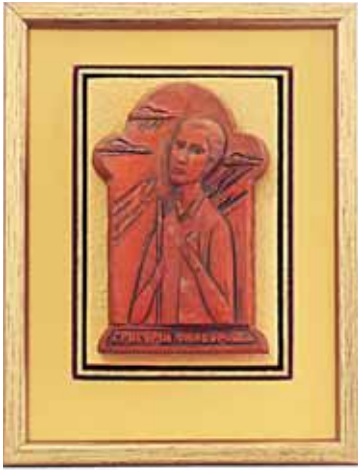
Випуск 1982 р., В. Гамаль — скульптор з червоним дипломом, пора вертатись до Рідного краю. А тут соціалістичний реалізм та хлопці в кашкетах, і він, виявляється, модерніст. Від виставкомів у Києві нудило, однак працював, незалежно від того, брали чи не брали роботи на виставки. Часом самотужки віз роботи на виставки аж до Москви. Треба віддати належне — там ставились до мистецтва більш демократично, ніж у Києві.

Крім творчих робіт, зробив дещо в монументальній скульптурі: у 1991 р. пам'ятник П. Конашевичу-Сагайдачному в Хотині, у 1995 р. пам'ятник Ю. Федьковичу в Чернівцях, ряд меморіальних дошок.

На тисячоліття хрещення Русі (1988 р.) брав участь у скульптурному симпозіумі по каменю в м. Києві, а на 1020-літній ювілей — у м. Вишгороді під Києвом.

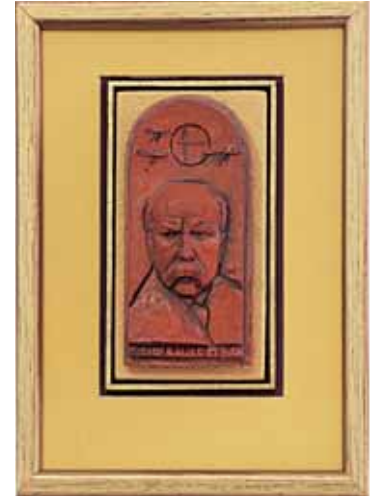
У 2000 р. відбулась друга персональна виставка в Чернівцях, у Києві та Львові — експонувалось біля ста робіт в різному матеріалі. «З усім матеріалом люблю працювати — дерево, камінь, бронза, та найбільш любий глина, божий матеріал. За легендою, Господь виліпив з глини людину, а звідси вже і любов до кераміки, — розповідає художник. — На своїй землі знаходжу козацькі керамічні люльки, яким по 300–500 років. За словами чернівецьких археологів, уламок кераміки, який знайшов, нараховує 1300 років — видно, мої предки передали мені любов до кераміки, а також до моєї землі».

Зробив чималу серію робіт наших українських героїв в кераміці — мала гластика, барельєф, починаючи від короля Данила, Б. Хмельницького, В. Гамалії до Т. Шевченка, І. Франка, Ю. Федьковича, С. Бандери, А. Шептицького, О. Архипенка, Н. Яремчука, І. Миколайчука та інших достойних людей, які жили для слави України.

6

1. *Мазепа*. 1995. Чорна кераміка. 25x26.
2. *Край*. 2001. Кераміка. 42x42.
3. *Кобзар*. 2003. Кераміка, граніт. h 36.
4. *Пам'ятник Ю. Фельковичу*. 1995. Бронза, граніт. h 450.
5. *Молитва*. 2005. Кераміка, дерево. h 40.
6. *Г. Сковорода*. 1995. Кераміка. 19x24.
7. *Хмаринка*. 1985. Шамот, метал. h 92.
8. *Т. Шевченко*. 1991. Кераміка. 17x23.
9. *С. Бандера*. 2003. Кераміка. 17x23.
10. *Ангел*. 2004. Кераміка, бронза, дерево. h 46.

8

1. *Mazepa*. 1995. Blackfired ceramics. 25x26.
2. *Land*. 2001. Ceramics. 42x42.
3. *Kobzar*. 2003. Ceramics, granite. h 36.
4. *Monument to Yu. Fedkovych*. 1995. Bronze, granite. h 450.
5. *Prayer*. 2005. Ceramics, wood. h 40.
6. *G. Skovoroda*. 1995. Ceramics. 19x24.
7. *Cloud*. 1985. Chamotte, metal. h 92.
8. *T. Shevchenko*. 1991. Ceramics. 17x23.
9. *S. Bandera*. 2003. Ceramics. 17x23.
10. *Angel*. 2004. Ceramics, bronze, wood. h 46.

Bukovyna like a drop in the oceanworld, like a code, like a lonely bird's nest, which the artist was leaving and where was returning again and again. He was born in suburb of Chernivtsi near the Prut river on October 7, 1948. Rogizna is a village with 500 years-old history, where Volodymyr, his father Illia and his children were born and God bless this tradition.

After school he moved to Vyzhnytsi, the Carpathians, to learn to be an artist. He was young and everything was so impressive — the Carpathians and art.

After leaving art school in 1970 V. Gamal was working at Mykolaiv region factory as an artist-designer. Hence he joined the army behind the Urals. There is army's mention — Volodymyr still drinks tea without sugar.

On arrival home, works as an artist-designer, that was far from the real art. He wanted more. After the fourth attempt, he entered Estonia Academy of Arts.

Thank God for Tallinn that still is his lovelife. Estonian people are beautiful and strong. Every five years about a hundred thousands of people used to gather at Song field near the sea, singing only their national songs.

It was difficult and at the same time interesting to study. The earliest six years he was the first like an Olympic champion, received increased scholarship and then personal grant. He was working seven days a week, visiting city museums on Sunday mornings. Sometimes on Sunday evenings he visited Professor Enn Roos bringing joy for both of them. The tutor was glad that someone worked at the department, and Volodymyr was glad to listen to advice.

In his student years Volodymyr Gamal presented his works on art republic exhibitions. Estonian teachers were approving and supporting the young artist. And now, feeling joy, he mentions words of O. Archipenko ("Theoretical notes"): "Who knows whether I would think in such a way, if Ukrainian sun didn't lighted me melancholy for the unknown, which I do not even understand."

9

10

In 1982 V. Gamal became a sculptor with honors diploma and that was the time to return home. He was met by socialist realism and named modernist. Kyiv exhibit committees were sickening, but he worked whether he was taken to exhibitions or not. Sometimes Volodymyr carried works to Moscow exhibitions. Honestly, there was more democratic attitude to art in Moscow than in Kyiv.

Except creative works, Gamal worked in monumental sculpture, thus he had created monuments to P. Konashych Sahaydachnyy (Hotyn, 1991) and Yu. Fedkovych (Chernivtsi, 1995) and a range of memorial boards.

On the Millennium celebrations, Christianisation of Kyivan Rus (1988), the sculptor took part in Sculpture Symposium of Stone in Kyiv, and on the 1020th anniversary — in Vyshgorod, near Kyiv.

In 2000 there was the second personal exhibition in Chernivtsi; there were exposed about a hundred works made using different materials in Kyiv and Lviv. "I like to work with different materials — wood, stone, bronze, and of course clay, God's material. Legend says that God made a man of clay, and hence my love to ceramics, — artist says. — On my native land I found Cossack ceramic pipes that are 300–500 years-old. Archaeologists from Chernivtsi say that ceramic piece that I found is 1300 years-old, — my ancestors passed me love to ceramics and my land."

Volodymyr Gamal made a number of works devoted to Ukrainian heroes using ceramics (small plastics, bas-reliefs) to begin with King Danylo, B. Khmelnytskyi, V. Gamaliya and T. Shevchenko, I. Franko, Yu. Fedkovych, S. Bandera, A. Sheptytskyi, O. Archypenko, N. Yaremchuk, I. Mykolaychuk and other honorable people, that lived for the glory of Ukraine.